

Kjære medarbeidere og venner

Det er for tiden mye fokus på ekteskapet i norske medier, etter vedtaket om å innføre ny vigselsturgi i Den Norske Kirke. Det skrives blant annet om hvordan frimenigheter og organisasjoner stiller seg til samarbeid med DNK lokalt og nasjonalt.

Det er klart at Den Norske Kirke har forlatt den felles kristne læretradisjon som den lutherske kirke har forstått seg som en del av. Ekteskapet er et tema i den lutherske bekjennelse og det sjette bud hører med til den lutherske kirkes læregrunnlag. Selv om ekteskapet ikke ble forstått som noe sakrament, så oppfattet reformatorene det like fullt som en del av den Gud-villede orden i skaperverket. Det kan ikke være tvil om at reformatorene oppfattet det at ekteskapet besto av en mann og en kvinne, som konstituerende for en teologisk forståelse av ekteskapet.

Tilsynsmennene i Frikirken var samlet til møte i begynnelsen av februar. Her ble flere sider ved denne situasjonen drøftet. Undertegnede fikk tilsynsmannsmøtets støtte i å skrive et brev til våre eldsteråd for å løfte frem noen viktige momenter i vår kirkes syn på ekteskapet, likekjønnet samliv og samarbeid.

1. *Klassisk kristen lære*

Frikirken står for en klassisk kristen forståelse av ekteskapet som et livslangt, monogamt forhold mellom en mann og en kvinne. Dette synet deler vi med majoriteten av kristne kirker i verden.

2. *Ordinasjonsløftet*

Ordinerte medarbeidere i Frikirken har lovet å veilede mennesker ut fra vår kirkes lære. Det er derfor en av tilsynsmennenes oppgaver å følge opp at dette skjer. Det er altså ikke forenlig å fungere i en ordinert tjeneste i Frikirken og samtidig fremme et annet syn på ekteskapet.

3. *Respektfull omtale*

Jeg vil sterkt oppfordre til respektfull omtale av mennesker med en annen overbevisning, både i spørsmålet om likekjønnet ekteskap og andre sentrale spørsmål. Det er både rett og godt å si fra om at vi er uenige, og å kunne begrunne vårt ståsted, men Frikirken skal ikke være kjent for dømmende og nedlatende språkbruk.

Mange har valgt å bli værende i Den Norske Kirke, selv om de er uenige i den nye vigselsordningen. De trenger vår støtte, ikke kritikk. Når medlemmer som er svært profilert i denne saken, og som velger å forlate DNK på grunn av vedtaket, åpent støtter de som velger å bli, bør vi gjøre det samme. Samtidig skal de som velger å melde seg ut også møte vår forståelse og støtte i sine valg.

4. **Samarbeid med DNK**

- a. På nasjonalt plan vil det økumeniske samarbeidet fortsette, og Frikirken vil møte Den Norske Kirke både i Norges Kristne Råd, gjennom samarbeidet i Det Lutherske Verdensforbund, Bibelselskapet og andre fora hvor vi møtes på tvers av kirkesamfunn.
- b. Å samarbeide med kirker og personer som har en annen lære om ekteskap og likekjønnet samliv, er utfordrende. Dette gjelder særlig på områder der veiledning og undervisning er tema, blant annet i konfirmantundervisning, sjelesorg og åndelig veiledning. Som ledere har vi et ansvar for at forkynnelsen i våre menigheter ikke er i strid med vår kirkes lære. Slik må det også være i det økumeniske arbeidet.
- c. Lokale kristne råd og predikantringer fungerer også ulikt fra sted til sted. En av de viktige resultatene av et slikt fellesskap, er at ansatte fra ulike kirkesamfunn blir kjent med hverandre og kan samordne større arrangement. Disse møtene bør vi fortsatt prioritere der det er naturlig.
- d. Lokalt vil det allerede være store forskjeller på hvordan samarbeidet fungerer. Generelt vil vi si at brudd på samarbeid ikke bør skje for å markere et standpunkt, men som en naturlig konsekvens av at ulik lære vil begrense og vanskeliggjøre et samarbeid. Dette vil kunne være like relevant å vurdere på begge sider. Men der man kan finne et godt felles grunnlag for samarbeidet, og i enkeltsaker vi er enige om, vil vi oppmuntre til fortsatt samarbeid. Uansett hva man lander på, gjelder det som er skrevet over, om respektfull omtale.

5. **Viktige samtaler om hvordan vi møter mennesker**

Når alt dette er skrevet, er det viktig å si noe om hvordan vi møter mennesker som lever og lærer annerledes enn vår kirkes lære i spørsmålet om homofili og likekjønnet ekteskap. Her mener jeg at Frikirken noen ganger har tråkket feil i sin iver etter å forsvare den rette lære. Vi er blitt for opptatt av å definere innenfor og utenfor, og har derfor ikke møtt mennesker slik Jesus gjør det. Med nåde – og sannhet! Synodestyret har initiert en samtaleprosess for å se på disse utfordrende spørsmålene, og har bedt synodeformannen organisere en dialoggruppe som møtes 3 ganger i perioden mars - mai 2017. Dialoggruppen består av 8 personer som har takket ja til å samtale åpent om egne erfaringer, utfordringer og mulige veier fremover. Disse samtaler vil vi gå inn i med ydmykhet og et ønske om å forstå hverandre bedre, samtidig som vi fastholder vårt skriftsyn og vårt syn på ekteskapet. Samtalene skal ikke føre frem til noe vedtak, men mitt ønske er at disse samtaler kan gi retning for videre samtaler i tilsynsmannsmøtet, synoderåd og eldsteråd, slik at vi kan bli bedre på å møte alle mennesker med godhet.

På vegne av Den Evangelisk Lutherske Frikirkes tilsynsmenn

Jarle Skullerud
Synodeformann